

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Septembris. Vera scientia consistit in duobus punctis, nimirum;
quod Deus sit omnia, & homo sit nihil?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Septembris.
Tessera. 721
enter nos
oleramus cupiditates, sumus nobis intolerabiles, si-
olle? quid me illa adhuc fortunæ gravitate. Excutiamus illa,
otelt hab. conseremur spe: nunc ipsam fortunam levem expe-
tens es in deum. Temperabit excessum cupiditatis Tempe-
tia, sine qua, nunquam cupidus quiescet; quia:
sortem
rit volum
sesi qui
vis pauper
re potes
t: nihil
o, si Am
audiosi.. I.
um vis per
est: nota
Siquidam
qua: non
ores; fam
eius muneribus. Duo sunt autem illius munera:
sine quibus
terum excitare ad comparationem scientiæ: alte-
onerat, & temperare scientiæ cupiditatem.
unde om
Quidam
illam, an
: sed nim
it; cuncti
cedere p
on isto m
ditates no
is curis, &
l profecto
inum re
Quamdu
tolet
Pars III.
Zz

Omnia des cupidio: sua non perit inde cupidio.

12. DIES SEPTEMBRIS.

Via scientia consistit in duobus punctis, nemirum;
quod Deus sit omnia, & homo sit nihil? S. Lau-
rentius Justinianus.

PRÆstabilior, quam primâ fronte-
videtur, est hæc, quæ in honora-
tâ Temperantiae tutimâ, prima
ordine procedit Virtus, vulgo di-
studiōsitas. Ejus dignitatem, primum erit assequi
eius muneribus. Duo sunt autem illius munera:
terum excitare ad comparationem scientiæ: alte-
onerat, & temperare scientiæ cupiditatem.
imumigitur, acuit hominis industriam, exutit-
te torporem, quoad capessendam necessiarium
cognitionem præpeditur. Quis non ardeat, ut
scientiâ polleat, si uberrimos, quos inde potest cape-
re, fructus, secum expendat? Quam pulchrum, & ju-
nendum fuit videre inter Græcos, Homerum; apud
Hbreos, Salomonem: Lycurgum, apud Lacede-
monios: Prometheum, inter Ægyptios: Livium in-
ter Romanos, apud eosdem Tullium: Apollonium,
apud Indos; & Secundum, inter Assyrios. Quam fe-
lites fuerunt Philosophi; quibus, bono fato naſci-
congit illis temporibus, quibus tanta erat idiota-
rum copia, tanta literatorum penuria; ut ex diversis
Regnis,

Septem
Septemb
Nullus ag
versus em
III. U
ille in ter
tem sectat
ut jam D
nus Ant
Philosoph
quod pau
Hodie è co
unt, pen
cipuloru
adiositas
mibendo
pondus,
re ad eor
ea sit. U
er princip
unum no
tiera: sc
il, est in C
atio altis
Theologia
us esset at
Diogenes
nem, ut al
tur; non d
e quando
culo capu
inuenies ba
dam aliq

Regnis, & Regionibus remotissimis, ex natione
peregrinis concurrerent homines, non modo ad
diendam doctrinam Philosophorum, sed ad
etiam videndos.

II. D. Hieronymus dicit tempore, quo Ro
florebant maximè, Livium, Decades suas scripsisse
men de ultimis Hispaniæ, Galliarumque finibus
quosdam venisse nobiles, ad videndum Livium:
& quos, ad contemplationem sui Roma, & Cap
lili magnificèntia non traxerat: unius homini
mam, colloquiumque perduxisse. Salustius ait:
riosum esse res illuītres gerere: sed non minus a
um, ita res ab aliis gestas scribere, ut facta, dicta
quantur. Quis Alexandrum Magnum novisset?
de eo scripsisset Curtius? Quis esset Ulysses, nisi si
merum præconem habuisset? Quis Alcybiades,
Thucydides eum extulisset? Quis Cyrus, nisi Xeno
phon monumentis suis, res gestas illius conservaveret?
Quis Scipio Africanus, si absque Decadibus fuisse
Livii? Quis Trajanus, nisi intimus illi amicus fuisse?
Plutarchus ille nobilis? Quid de magnanimitate fac
ribus Julii Cæsaris? quid de rebus gestis Pompei Ma
gni sciremus, nisi Lucanus illa celebrasset? Itaque
scientiæ beneficio homines sunt non tantum ma
noti, sed apud plurimos clari. Hinc præclarè de Hi
storiarum scientiâ Nicephorus? (b) Historia, libro
viventium, & tuba, quā excitati mortui, in medium
producuntur. Ideò appositè dicit Plinius: (c) Beatis
puto, quibus, Deorum munere datum est; aut facere
scribenda, aut scribere legenda: beatissimos vero quibus
utrumque. Imò Cicero, in Laudem Poësiōs dicit:

[a] L. 2, Epist. 2. [b] Init. Histor. [c] 6. Epist. II.

Septem.
ex natione
modo ad
sed ad

Tessera.

723

Nullus agricole cultu, stirps tam diurna, quam Poeta
versus seminar potest.

III. Unum porrò est deplorandum : plurimos
elein terris Virtutis Doctores , paucissimos ejus-
tem sectatores : Ad stipulatur mihi Valla : Plures
scripsisse sicut jam Doctores , quam docti . Phavorinus Philo-
sus Anthonii Gellii Magister dicere solebat : Ideò
Philosophos priscos summā in auctoritate fuisse ;
quod paucissimi essent Magistri , plurimi discipuli .
Hodie è contrà , qui Magistrorum cathedras inva-
dunt, penè infiniti sunt ; qui verò se dimittere ad di-
cipulorum subsellia sustineant , rarissimi . Tametsi
ta, dicta
diositas, de quā hic sermo, præcipue se occupat in
novissim
hibendo nimio sciendi desiderio : ne hoc natura-
pondus, animum deprimat ultra rectum, abripiat
ad eorum cognitionem , quæ homini consenta-
na sit. Una est scientia , quæ inter omnes te-
 principatum : & ideo , ut eā polleamus , meretur
nō nostrum conatum : qnam tradit hodierna
scire Deum esse omnia ; & hominem esse ni-
l, est in Christi Academia , & Spiritus sancti Gym-
nasio altissima Philosophia : imò præstantissima
Theologia. Utinam illius scientiæ capessendæ tan-
us esset ardor : quantus , ut profanam caperet , fuit
Diogene : qui profectus Athenas ad Antisthe-
nem , ut ab eo doceretur : cùm ab eo sæpè repellere-
tur ; non destitit tamen inhærere : adeò , ut cùm ei
diquando baculum intentaret Antisthenes , ultrò ba-
culo caput subjecit , dicens : cede si vis , at nullum
invenies baculum tam durum , quo me abs te abigas ,
dum aliquid docueris. Par sit tibi ardor illius ,

Zz a

quam

quām præfata tradit tessera , intelligendæ cœ
cam si fueris doctus , meritò tunc dixero cūm Po

Plus probo thesaurum docti , quām divitias

13. DIES SEPTEMBRIS.

*Qui cibis abstinent , & mala agunt , dæmones im
tutur , quibus culpa adest , & cibus abest : Iſidorus
per Amos Prophet.*

Absti- I.
nentia.

Abstinere à laude Abstinen-
crimen esset injustitiae ; ut
te , quæ jure meritò est laude
da , cūm de se benè men-
reddat laudabiles . Quid studes saginæ ? An
expectant ad cœnam magnam in cœlis ; quid
gurgitas cūm pecudibus in terris ? Qui ad opipari
invitatus est epulum : domi non farciet inge-
bis stomachum . Invitatus est à magno illo Re-
qui disposuit tibi mensam , ad manducandum co-
ste manna , in quo est omne delectamentum , q-
te abjicis cum prodigo ad siliquas porcorum
fæx vitarum , hæc vita , & remotissima ab anima-
tionis partice ; quantò magis à spiritu Dei compre-
te . Prima lex , quam Deus unquam tulit , fuit ab-
nentiæ ; ut per eam servaretur donum Innocentie .
Tunc demùm , Adam exutus est veste nupciali origi-
nalis Justitiae , dum violavit legem Abstinen-
tiae . Quid Deo , & ventri ? Quomodo Deus charum
bebit eum , cui Deus venter est charus ? Quomodo
Divina Veritas in eo habitabit , qui amentissime
idololatra est ? Extrema fuit olim infania homi-
num ; inclinare genu iis , quæ facta fuerant ab